Temps Ordinari - Tercer diumenge

Per FrancescRiera el dl., 17/01/2022 - 00:00

Ne 8,2-4a.5-6.8-10
1Co 12,12-30
Lc 1,1-4; 4,14-21

LLUC PRETÉN AVUI QUE GAUDIM ALTAMENT ESCOLTANT JESÚS

a) Se'n tornà a Galilea

Jesús ha deixat el Jordà i el feréstec desert de Judea. Va a la seva terra estimada, Galilea, al nord d'Israel. Una regió de gran bellesa i varietat, molt més verda que l'eixuta Judea: turons i planes vestits de la frondositat de l'herba i dels colors de les flors silvestres (12,27-28). Bona agricultura, un llac immens amb pesca important, una certa indústria i comerç. D'altra banda, molt propera i barrejada de paganisme. Per això, Jerusalem, sempre procura "re-judaïtzar-la" promovent-hi la immigració de les terres pobres de Judea. Les tradicions d'on s'inspira Lluc diuen que els pares de Josep venien d'una família d'immigrants de Judea (tornen a Judea pel cens que exigeix l'Emperador).

Al poble de la seva infantesa i joventut, Natzaret, Jesús es mostrarà com a "evangeli" (bona notícia), per les paraules que hi proclamarà. Tot seguit a la ciutat més important Cafarnaüm, Jesús serà "evangeli" (bona notícia) pels seus fets, que ompliran de goig tothom.

b) Ple del poder de l'Esperit ensenya

Jesús és Mestre, tant en paraules, com en fets. I amb això, avui Lluc comença el llibre del "Fets de Jesús". (També serà l'Esperit qui posarà en marxa els Fets dels Apòstols).

I esdevé un gaudi immens...! La remor del seu "fer" i "dir" arriba a tothom i provoca una gran satisfacció. Tothom se n'alegra, és un gran goig per a tot el poble. (Aquest tothom ja deixa entreveure l'universalisme). I en època de diàleg interreligiós l'universalisme caldria llegir-lo no en clau de "conquesta", com s'ha fet massa vegades, sinó en clau de diàleg amb l'originalitat de l'Esperit que també s'ha fet present en altres tradicions religioses, com ensenyava el Vaticà II.

c) El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s'aixecà a llegir

Podríem imaginar Lluc al seu escriptori, al cap de 50 anys dels dies de Jesús, pensant com s'ho farà per a explicar als seus lectors el "misteri" de Jesús. I aprofita un text d'Isaïes que ja havia sobtat als cristians, que hi veien una descripció de Jesús.

En els anys 30, els dies del Senyor, ben segur que Jesús, a la petita sinagoga del seu minúscul poble, havia llegit l'escriptura i parlat sovint. La predicació jueva era oberta als laics. Hom pot sospitar, però, que el primer dia que va parlar, després de tornar del Jordà, no degué de fer un sermó tan rodó, ni tenia les coses tan clares, com li redacta Lluc.

Al cap de 50 i tants anys l'evangelista redacta una escena "programàtica" per explicar el misteri de Jesús, la fondària de l'esdeveniment Jesús. Vol donar-nos de Jesús un coneixement intern.

d) Desplegà el volum i va trobar el passatge d'Isaïes

Nosaltres imaginem un profund i reverent silenci entre els que escolten Jesús l'any 30. Cal que també nosaltres ens posem a escoltar les primeres paraules de Jesús amb un pregon silenci, el silenci d'aquell que escolta per primera vegada a Jesús, un Jesús que ara "revela" el seu Misteri.

Els primers cristians, quan llegien l'Antic Testament, a cops quedaven sorpresos amb textos que ara, aplicats a Jesús, resultaven del tot nous. Per exemple, descobreixen a Is 61,1-2 Jesús dibuixat ja a l'avançada: ungit de l'Esperit en el Baptisme (l'Ungit, el Messies, o en paraules més nostres, l'Alliberador). Jesús és l'enviat per a encàrrecs del Pare:

? Portar "Bona Notícia", la gran satisfacció! I precisament als pobres, als desfavorits.. a la xusma que es considera, i tothom considera, pecadora, als vagabunds dels camins... als últims. És un capgirament, la Bona Nova la reben els darrers. Serà un dels temes cabdals de l'evangeli.

? Dit amb altres paraules, és enviat a proclamar la llibertat als captius. Hi ha tantes captivitats..., socials, religioses..., malalties, tanta gent dominada pel "Malèfic", esclavitzada a mals esperits interiors que ens persegueixen.

? Jesús és qui dóna llum als cecs (a les cegueses exteriors i interiors). I dóna llibertat als oprimits...! (l'israelita no podrà oblidar mai la seva llarga esclavitud a Egipte).

? En fi, enviat a proclamar el gran goig de l'any jubilar establert per Moisès (Lv 25,8-17) quan es torna a la igualtat i llibertat; quan els qui havien perdut el patrimoni, o s'havien hagut de vendre per esclaus, recobren tot el patrimoni o la llibertat. Jesús és l'any de gràcia del Déu.

e) Tothom es meravellava de les seves paraules plenes de gràcia

I nosaltres ens omplim de goig per la meravella. Ens fixem en l'alegria dels oients per aquestes paraules plenes de gràcia. Somiem que cada cristià i que cada església sigui, com Jesús, "any de gràcia".

Amb Jesús "han tocat" Déu. S'han deixat omplir de l'abraçada de Déu que els dóna Jesús.

Aquest és el nostre únic desig, que les paraules i els fets de Jesús, que anirem llegint a l'evangeli, ens omplin de pau, ens plenifiquin, ens facin "gustar" Déu, ens "facin tocar Déu". Que gaudim de Déu en Jesús.

No només que nosaltres combreguem Jesús, sinó que la joiosa notícia de Jesús "ens combregui" del tot i quedem divinitzats.

ETIQUETES
BONA NOVA ESPERIT UNIVERSALISME